

Jadwiga Chudziakowa

Gzin, pow. Chełmno

Informator Archeologiczny : badania 2, 102-103

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykop 3 obejmował około 15 m² i nie zawierał śladów kulturowych. Oprócz tego przekopano jeszcze powierzchnię około 4 m² w miejscu, gdzie wykopana będzie studnia. Również i tu żadne zabytki nie występowały.

GRODZISKO, pow. Olkusz

patrz okres neolitu

GZIN, pow. Chełmno

Katedra Archeologii Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu

Badania prowadziła mgr Jadwiga Chudziakowa. Finansował UMK w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Grodzisko z okresu halstackiego i lateńskiego /kultura Łużycka/.

Stanowisko położone jest na zachód od miejscowości Gzin i na południe od polnej drogi z Gzina do Czarta. Grodzisko jest bardzo rozległe o wałach tworzących osworobok /180 x 180 m/ z zaokrąglonymi narożnikami. Wały dobrze zachowane, wznoszą się ponad majdan od 1 m do 11 m. Teren grodziska podzielono na 450 arów. Tegoroczne badania skoncentrowano na wale, przecinając go rowem na przestrzeni czterech ówiartek arowych. Prace na tym odcinku nie zostały zakończone, kontynuacja ich nastąpi w przyszłym roku. W trakcie badań natrafiono w wale na spalone konstrukcje drewniane. Treść odkrytych warstw stanowiły fragmenty naczyń, które można datować na okres Hallstatt D i wczesny okres lateński.

Na majdanie grodu na przestrzeni jednej ówiartki arowej odkryto sześć jam. Na szczególną uwagę zasługuje jama nr 1, o średnicy 160 x 160 cm i głębokości 200 cm. Na powierzchni jamy odkry-

to szkielet ludzki, wewnątrz - dużą ilość kości zwierzęcych /niepożupanych/. Między kośćmi zwierzęcymi, odsłonięto szkielet 14-letniej dziewczynki o bardzo nieregularnym układzie. Kości ludzkie były silnie przemieszane ze zwierzęcymi. Obok szkieletu natrafiono na naszyjnik żelazny i przęślik gliniany. Wypełnisko jamy oprócz kości, stanowiły ułamki naczyń kultury Łużyckiej. W pozostałych pięciu jamach odkryto kości zwierzęce i fragmenty ceramiki.

Na podstawie dotychczas odkrytego materiału zabytkowego, grodzisko w Gzinie można datować na okres Hallstatt D i wczesny okres lateński.

INOWROCŁAW m.

patrz epoka brązu

JAKSICE, pow. Inowrocław
Stanowisko 1,2

Muzeum im. Jana Kasprzowskiego
w Inowrocławiu

Badania prowadził mgr Czesław Sikorski. Finansował WKZ w Bydgoszcy. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z okresu halstańskiego, osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko 1

Położone jest ok. 300 m od szosy Inowrocław - Bydgoszcz. Na niewielkim wzniesieniu przy brzegu wysychającego jeziora zlokalizowano cmentarzysko kultury Łużyckiej z okresu halstańskiego i osadę wczesnośredniowieczną datowaną na podstawie ceramiki na VII - XII w.

W wykopie I o powierzchni 1 ara odkryto na głębokości 30 - 60 cm, w warstwie humusu, sześć grobów popielnicowych. W grobach 1, 2